

Till trafikförsäkringsbolagen

Ej jämkning av skadeersättning till förare, som gjort sig skyldig till rattonykterhet, men ej medverkat till skadan genom vårdslöshet (Jfr nr 13/1979 och nr 14/1979)

Ärendet behandlades vid nämndens sammanträde 17 oktober 1979.

En man N.N., född 15.10.1941, ådrog sig knäledsfrakturer i båda benen vid en trafikolycka 23 juni 1977. Invaliditeten på grund av trafikolyckan bedöms till 15 % definitivt från och med 1 december 1977.

Anteckningar: Enligt 12 § 1 st trafikskadelagen kan trafikskadeersättning med anledning av personskada jämkas, om den skadelidande själv uppsåtligt eller genom grov vårdslöshet har medverkat till skadan. Ersättning till förare som har gjort sig skyldig till brott som avses i 4 § lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott kan även jämkas, om föraren därvid genom vårdslöshet har medverkat till skadan.

I sitt yttrande i ärendet 17 oktober 1979 anförde nämnden (Öhman, Ingegerd Westlander, Wennborg och Höglund) följande.

"N.N. har tidigare skadats vid en trafikolycka 8 oktober 1972. Invaliditeten härefter bedömdes till 75 % definitivt. N.N. har inte kunnat återupptaga sitt förvärvsarbete efter den olyckan. Han har beviljats hel förtidspension samt ersättning från riksförsäkringsverket. N.N. har genom den nu inträffade olyckan ökade besvär från höger ben. Av utredningen framgår inte att den nya skadan medfört inkomstförlust för N.N. Han gör inte heller gällande något inkomstbortfall. N.N. torde således inte vara berättigad till ersättning för inkomstförlust.

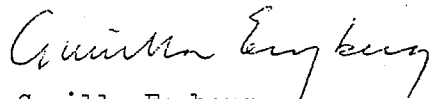
N.N. har några smärre merkostnader till följd av skadan. Han har viss anspänning i hushållsarbetet. För sådana kostnader och olägenheter

från och med 1 december 1977, för lyte och men samt för sveda och värk bör N.N. ersättas med ett engångsbelopp. Ersättningen för kostnader och olägenheter bör grundas på ett genomsnittligt årsbelopp för livstiden av 2.000 kronor, vilket bör kapitaliseras efter en faktor av 16,2. För lyte och men kan ersättningen skäligen beräknas till 10.000 kronor samt för sveda och värk till 4.500 kronor. Engångsbeloppet bör således beräknas till, avrundat, 48.000 kronor.

N.N. är enligt uppgift av bolaget dömd för rattonykterhet i samband med trafikolyckan. N.N. har vid polisförhör uppgivit att styrningen helt plötsligt före olyckan drog åt höger och att punktering är den troliga orsaken till olyckan. Han har vidare berättat att punktering på ett däck observerats av andra personer. Bilen har inte kunnat undersökas på grund av skrotning.

Bolaget gör gällande att ersättningen till N.N. bör jämkas. Påståendet att olyckan troligen har berott på punktering har inte vederlagts och får tagas för gott. N.N. kan således inte lastas för vårdslöshet i samband med olyckan. Någon jämkning av ersättningen bör således inte ske."

Stockholm 17 oktober 1979

Gunilla Engberg